

यो सृजद्दक्षिणादंगाद्गुह्याणं लोकसंभवं ॥ वामपार्श्वं तथा विष्णुं लोकरक्षार्थमीश्वरः ॥ ४७ ॥ युगांते चैव संप्राप्ते रुद्रमीशो सृजत्प्रभः ॥ सरुद्रः संहरन्कृत्स्नं जगत्स्था
वरजंगमं ॥ ४८ ॥ कालो भूत्वा महातेजाः संवर्तक इवानलः ॥ युगांते सर्वभूतानि प्रसन्निव्यवस्थितः ॥ ४९ ॥ एष देवो महादेवो जगत्सृष्ट्वा चराचरं ॥ क
ल्याणं ते वैवसर्वेषां स्मृतिमाक्षिप्य तिष्ठति ॥ ५० ॥ सर्वगः सर्वभूतात्मा सर्वभूतभवोद्भवः ॥ आस्ते सर्वगतो नित्यमदृश्यः सर्वदेवतैः ॥ ५१ ॥ यदि देयो
वरो मह्यं यदि तुष्टो सिमे प्रभो ॥ भक्तिर्भवतु मे नित्यं त्वयि देव सुरेश्वर ॥ ५२ ॥ अतीतानागतं चैव वर्तमानं च यद्विभो ॥ जानीयामिति मे बुद्धिः प्रसा
दात्सरसत्तम ॥ ५३ ॥ क्षीरोदनं च भुञ्जीया मक्षयं सह बांधवैः ॥ आश्रमे च सदा स्माकं सान्निध्यं परमस्तुते ॥ ५४ ॥ एवमुक्तः समां प्राह भगवांश्च लोक
पूजितः ॥ महेश्वरो महातेजाश्चराचरगुरुः शिवः ॥ ५५ ॥ श्रीभगवानुवाच अजरश्चामरश्चैव भवत्संदुःखवर्जितः ॥ यशस्वी तेजसायु
क्तो दिव्यज्ञानसमन्वितः ॥ ५६ ॥ ऋषीणामभिगम्य श्रमस्य सादाद्द्विष्यसि ॥ शीलवान्गुणसंपन्नः सर्वज्ञः प्रियदर्शनः ॥ ५७ ॥ अक्षयं यो वनं
ते स्तुते जश्चैवानलोपमं ॥ क्षीरोदःसागरश्चैव यत्र यत्रेच्छसि प्रियं ॥ ५८ ॥ तत्र ते भविता कामं सान्निध्यं पयसो निधेः ॥ क्षीरोदनं च भोः स्वत्वममृते
न समन्वितं ॥ ५९ ॥ बंधुभिः सहितः कल्यंततो मामुपयास्यसि ॥ अक्षया बांधवाश्चैव कुलंगोत्रं च ते सदा ॥ ६० ॥ भविष्यति हि जश्चैव मायि भक्ति
श्च शाश्वती ॥ सान्निध्यं चाश्रमे नित्यं करिष्यामि हि जित्तम ॥ ६१ ॥ तिष्ठ च तस्यैवा कामं नोत्कंठं च करिष्यसि ॥ स्मृतस्त्वया पुनर्विप्र करिष्यामि च
दर्शनं ॥ ६२ ॥ एवमुक्त्वा स भगवान् सूर्यकोटिसमप्रभः ॥ ईशानः सवरान्दत्वा तत्रैवांतरधीयत ॥ ६३ ॥ एवं दृष्ट्वा मया कृष्णा देवदेवः समाधिना ॥ तदवा
संच मे सर्वं यदुक्तं तेन धीमता ॥ ६४ ॥ प्रत्यक्षं चैव ते कृष्ण पश्य सिद्धान्व्यवस्थितान् ॥ ऋषीन्विद्याधरान्यक्षान्गंधर्वाप्सरसस्तथा ॥ ६५ ॥ पश्य वृक्ष
लतागुल्मान् सर्वपुष्पफलप्रदान् ॥ सर्वर्तुकुसुमैयुक्तां च सखपत्रान् सगंधिनः ॥ ६६ ॥ सर्वमेतन्महाबाहो दिव्यभावसमन्वितं ॥ प्रसादाद्देवदेवस्य ई
श्वरस्य महात्मनः ॥ ६७ ॥ वासुदेव उवाच एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्य प्रत्यक्षमिव दर्शनं ॥ विस्मयं परमं गत्वा अब्रुवंतं महामुनिं ॥ ६८ ॥ धन्यस्त्वम
सि विप्रेंद्र कस्त्वदन्योऽस्ति पुण्यकृत् ॥ यस्य देवधिदेवैस्ते सान्निध्यं कुरुते श्रमे ॥ ६९ ॥ अपिता वन्ममाप्येवं दद्यात्स भगवाञ्छिवः ॥ दर्शनं मुनिशार्द
ूलप्रसादं चापिशंकरः ॥ ७० ॥ उपमन्यु उवाच द्रक्ष्यसे पुंडरीकाक्ष महादेवं न संशयः ॥ अचिरेणैव कालेन यथा दृष्टो मया नघ ॥ ७१ ॥

सुवर्च